

عنوان مقاله:

بررسی عوامل بقا و پایداری اثرات استعمار در کشورهای مختلف آسیا و آفریقا در حال حاضر و نتایج آن (مطالعه موردی: استعمار از قرن پانزدهم به بعد)

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سجاد شال سوز - دانش آموخته تاریخ ایران دوره اسلامی، دانشگاه تبریز، دبیر آموزش و پرورش

سیاوش نظمی - دانش آموخته جغرافیای طبیعی (اقلیم شناسی در برنامه ریزی محیطی) - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، کارشناس آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

استعمار علیرغم پیشینه تاریخی کهن آن، به معنای امروزی از اواخر قرن پانزدهم میلادی آغاز می شود. کشورهای استعمارگر که بیشتر، کشورهای اروپایی و نیز روسیه جز آن ها هستند برای دستیابی به منابع طبیعی، نیروی عظیم مالی و شاهرگ های اقتصادی و انسانی بیشتر به سرزمین های دیگر روی آوردند و آن ها را مغلوب خود ساخته یا به اصطلاح مستعمره خود ساختند. کشورهای مستعمره معمولا به لحاظ جغرافیایی از کشورهای فاتح دور بوده و نیز از لحاظ نژادی، فرهنگی، اجتماعی، مذهبی و زبانی با استعمارگران کاملا متفاوت بودند و مردم این سرزمین ها، مدت قابل توجهی از تاریخ سیاسی خود را در تحت تسلط اقوام فاتح سپری کردند. استعمارگران کوشیدند تا با استفاده از مولفه های مختلف نظامی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی نفوذ خود را در سرزمین های مستعمره خود پایدار سازند که برخی از آنان تا به امروز باعث دوام اثرات استعمارگری در این سرزمین ها، علیرغم استقلال آنان در دهه های پیشین شده است. پژوهش حاضر سعی دارد تا ضمن توجه به ابعاد و فرآیند مشترک در کشورهای هدف استعمار در آسیا و آفریقا از قرن شانزدهم به بعد، به بررسی عوامل بقا و پایداری اثرات استعمارگری در برخی از کشورهای این دو قاره در حال حاضر بپردازد و به یک نتیجه گیری معقول از این پدیده با صرف نظر از تفکیک و گزینش موضوعات جزء دست یابد.

کلمات کلیدی:

استعمارگری، کشورهای مستعمره، اثرات، عوامل پایداری، زبان، اقتصاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1636166>

